

tum Regibus dicebant. Et demum eadem, tempore Henrici IV. & Hildebrandi Papae, ex illorum dissensionibus fundamenta prioris jecerunt libertatis: donec tandem longo tempore post, magno precio, ab Imperatoribus totalem illam (quam ja-ctitant) acquisiverint exemptionem. Sicq; si conjecturis uti licet, ferè est ut dicam; olim Civitates in Germaniâ Imperiales, diu ita subditas fuisse Imperatori, ut nunc Principibus aliis sue Civitates Municipales. Primitus etenim, in iis Jurisdictionem, & Imperium praesertim merum, Imperatores per Praefectos Imperiales (vulgò die Reichsvögti appellatos) solebant explicare. Stumpff. lib. 6. cap. 14. fol. 149. & cap. seq. in princ. Ejusmodi Praefecti Civitatum, plerunque Comites vel Episcopi erant; Lehman lib. 4. cap. 2. & lib. 2. cap. 18. ac 22. qui ibi vicarium habebant, quem Schultheissen indigitabant. De quo Simlerus lib. 2. de Repub. Helvet. notat; apparere ex legib. Longobardorum, quod Schultheiß Judicem denotaret, qui de debitis pronunciabat, pignora capiebat, & creditoribus satisfieri cogeat (undè & etymon vocis fit, à debito atque jubendo) non tamen habuisse plenam Jurisdictionem, sed Comitum potestati obnoxium fuisse. Et hinc saepe das Schultheissen oder Statt Ammans Ampf ad vicinos Principes, oppignoratione concessioneve Imperatorum perveniebat. Sic Jurisdictio seu Advocatia Urbis Tigurinae, Zaringiae Ducibus, ab Henrico IV. Imperatore tradita fuit, teste Guillimanno 3. d. reb. Helvet. cap. 5. fol. 350. Stumpff. 6. cap. 15. fol. 151. quae postea ad Cives, à Wenceslao pervenit. Stumpff. cap. 19. fol. 160. Sic & Anno 1360. Eberhardus Wirtembergiae Comes, viginti quatuor Sueviae Imperialium Civitatum, Patronus & Administrator, Regent und Schirmherr, ab Imperatore Carolo IV. constitutus fuit. Crusius. part. 3. lib. 5. c. 4. Hortleder. tom. 1. lib. 3. fol. 616. Sic quoq; Abbas S. Galli, saepe adfectavit die Reichsvogtey zu Sanct Gallen / quae postea etiam civibus cessit. Stumpff. lib. 5. cap. 6. fol. 28. a. & fol. 29. b, ut & cap. 8. fol. 45.

Lidius in
glos. verb.
Schuld-
haschius.

„ vet. notat; apparere ex legib. Longobardorum, quod Schultheiß
„ heiß Judicem denotaret, qui de debitis pronunciabat, pignora
„ capiebat, & creditoribus satisfieri cogeat (undè & etymon
„ vocis fit, à debito atque jubendo) non tamen habuisse plenam
„ Jurisdictionem, sed Comitum potestati obnoxium fuisse. Et
hinc saepe das Schultheissen oder Statt Ammans Ampf
ad vicinos Principes, oppignoratione concessioneve Impera-
torum perveniebat. Sic Jurisdictio seu Advocatia Urbis Ti-
gurinae, Zaringiae Ducibus, ab Henrico IV. Imperatore tradita
fuit, teste Guillimanno 3. d. reb. Helvet. cap. 5. fol. 350.
Stumpff. 6. cap. 15. fol. 151. quae postea ad Cives, à Wenceslao
pervenit. Stumpff. cap. 19. fol. 160. Sic & Anno 1360. Eberhardus
Wirtembergiae Comes, viginti quatuor Sueviae Imperialium
Civitatum, Patronus & Administrator, Regent und Schirmherr,
ab Imperatore Carolo IV. constitutus fuit. Crusius. part. 3. lib. 5.
c. 4. Hortleder. tom. 1. lib. 3. fol. 616. Sic quoq; Abbas S. Galli,
saepè adfectavit die Reichsvogtey zu Sanct Gallen / quae postea
etiam civibus cessit. Stumpff. lib. 5. cap. 6. fol. 28. a. & fol. 29. b,
ut & cap. 8. fol. 45.